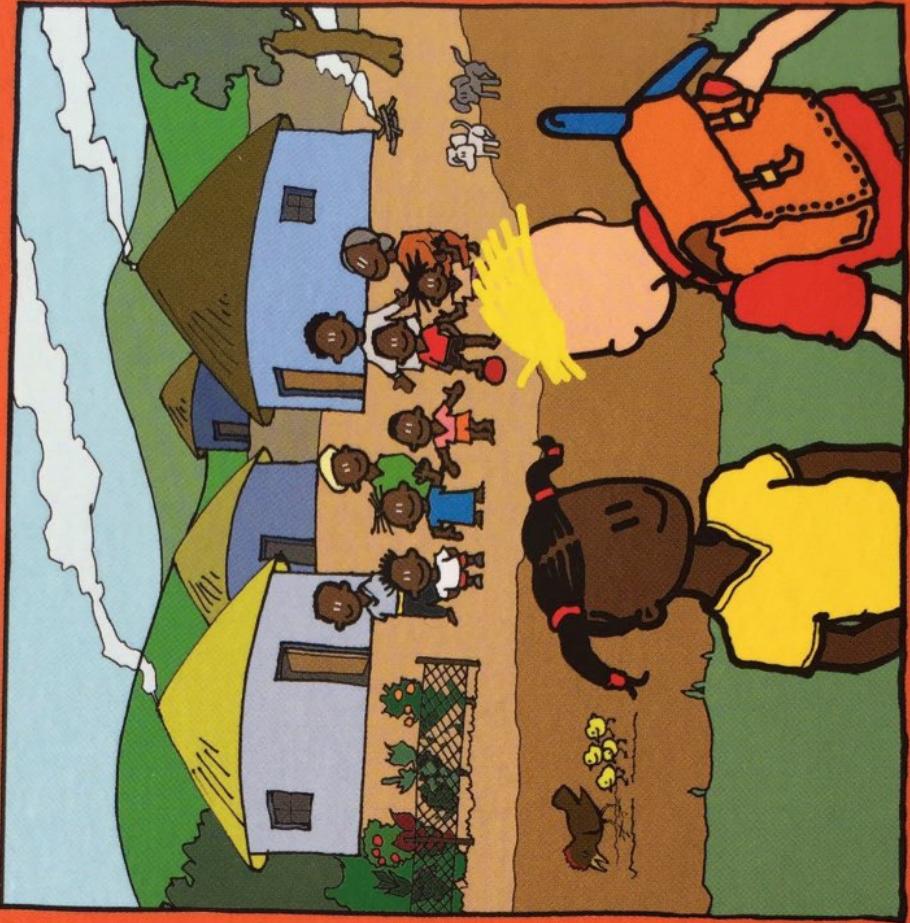

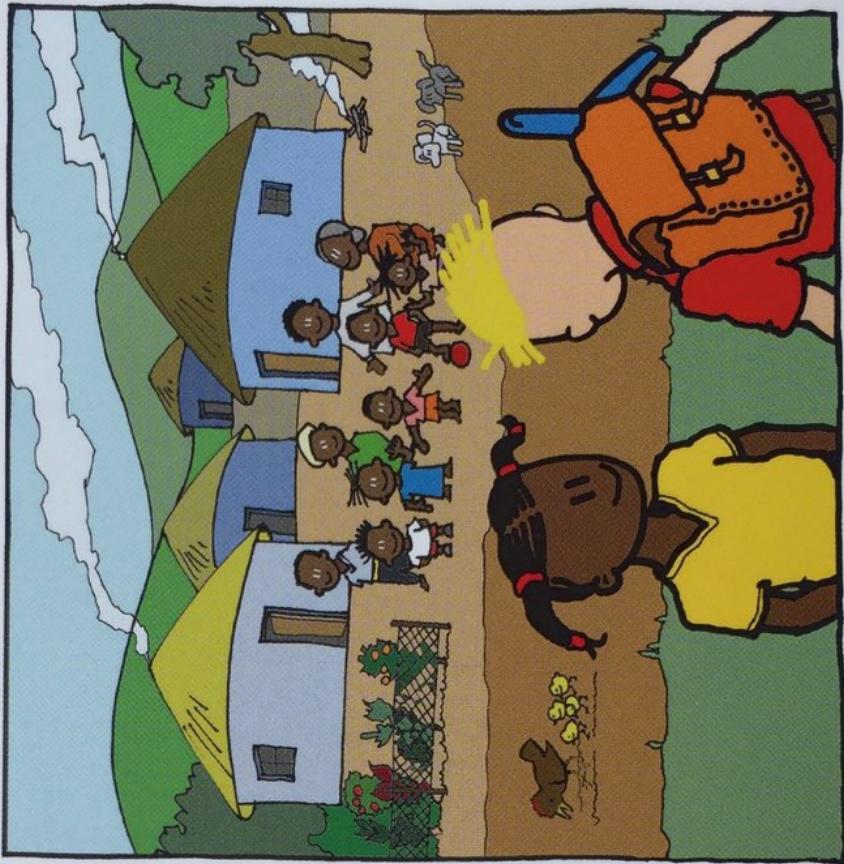
Thijs en Thandi

Een nachtje logeren in Afrika

Thijs en Thandi

Een nachtje logeren in Afrika

Getekend en geschreven door Frits Strietman

Dromen bij het raam

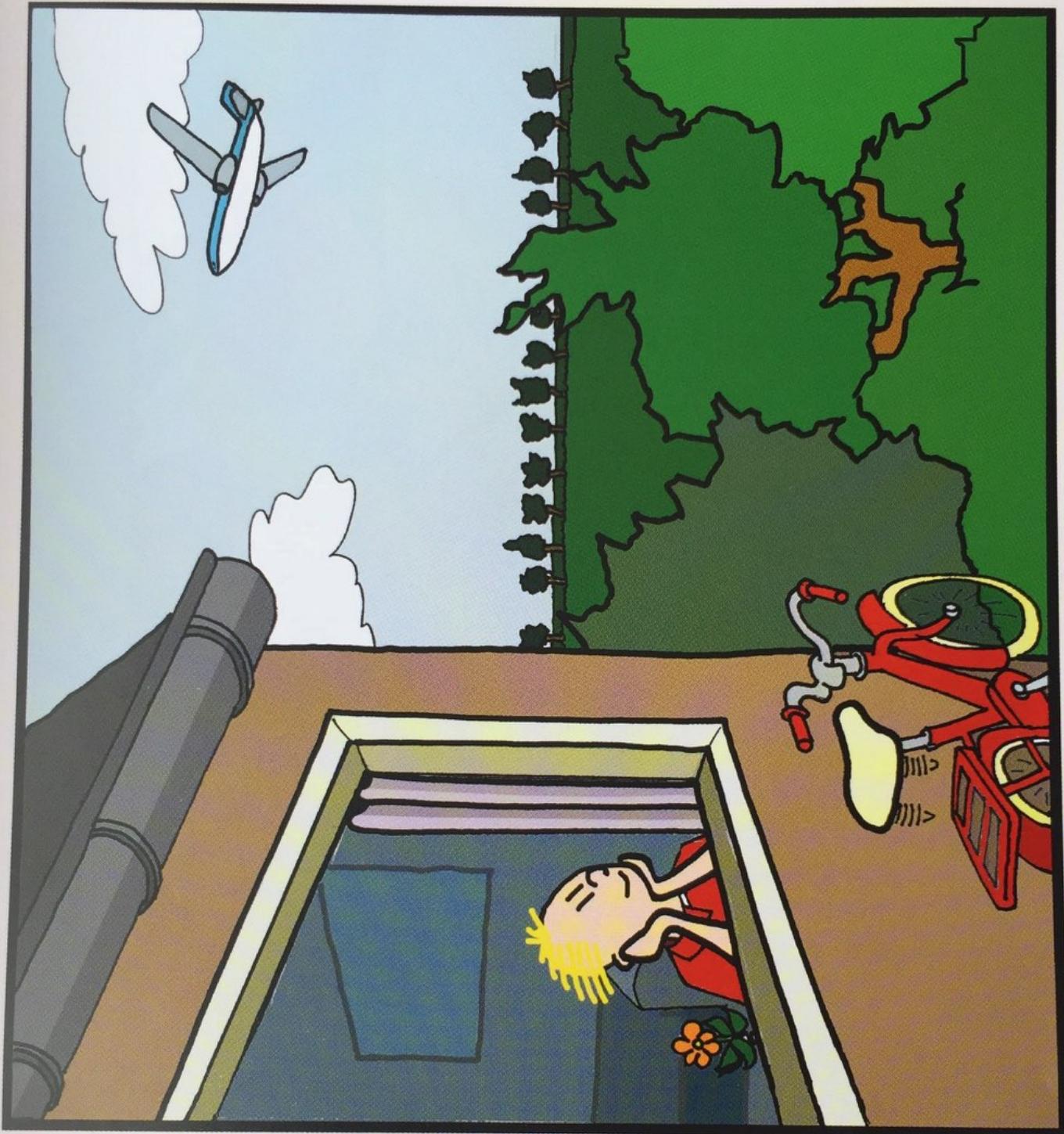
Het is woensdagmiddag.
Thijs zit thuis voor het raam.
Een beetje te dromen.

Hij komt net uit school.
Zijn rode fiets staat voor het huis.
En Thijs fantaseert.

Over dat blauwe vliegtuig.
Over reizen naar een héél ver land.
En daar andere kinderen ontmoeten.

Gewoon één nachtje logeren...
Wat zou dat leuk zijn!
Thijs bedenkt een plan.

Thijs gaat naar Afrika!

Op reis!

De volgende morgen gebeurt het.
Thijs pakt zijn oranje rugtas in.
Hij heeft gelukkig niet veel nodig.

Een tandenborstel en een onderbroek.
Een kammetje, een stukje zeep.
En wat geld uit zijn spaarpot.

Zo gaat hij naar het vliegveld.
Papa en mama zwaaien hem uit.
Thijs heeft er heel veel zin in!

Maar op de trap van het vliegtuig...
kijkt hij toch een beetje sip.
Wat is dat vliegtuig GROOT!

Het is natuurlijk ook best spánndend.
Maar ja, het is maar voor één nachtje...

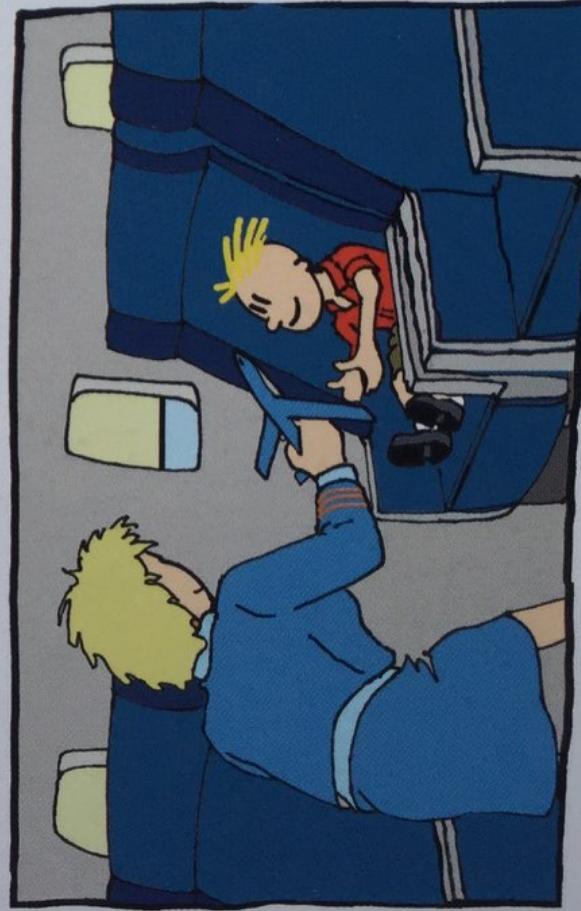
In het vliegtuig

In het vliegtuig is het leuk.
Alles is er blauw en erg netjes.
Iedereen heeft een eigen televisie!

Thijs zit in een grote blauwe stoel.
Achter hem zit een meneer te slapen.
Die snurkt de hele reis.

Thijs wordt heel erg verwend.
Een blauwe mevrouw geeft hem steeds
iets lekkers.

Het vliegtuig vliegt de hele dag door:
zo ver weg is Afrika!
Maar hij verveelt zich niet.
Thijs kijkt de hele reis tv: naar Bob de Beer!

Hij krijgt zelfs een groot kado.
Een mooi blauw speelgoedvliegtuig.
Nét zo'n vliegtuig als het echte!

Op weg naar Thandi

Het vliegtuig stopt in Zuid-Afrika.
Dat is het eerste stukje Afrika!
Thijs bedankt de blauwe mevrouw
en loopt het vliegtuig uit.

Buiten staat een bruine taxi-meneer.
Thijs stelt hem een rare vraag:
“Wilt u mij naar het allerleukste meisje
van Zuid-Afrika brengen?”

“Oh, dat wil ik wel!” lacht hij.
“Dat is mijn nichtje Thandi.
Zij is het allerleukste meisje!”
De taxi-meneer weet precies waar zij woont.
Hij zal Thijs naar Thandi brengen.

Thijs kijkt onderweg zijn ogen uit.
Zuid-Afrika is zó anders dan Nederland.
Hoe verder ze rijden hoe meer ánders het wordt,
en loopt het vliegtuig uit.

Hij ziet heel veel kleine huisjes met platte daken.
Vaak zelf gemaakt van stukken hout en karton.
In allerlei kleurtjes en vlak naast elkaar.

Maar ook ronde huizen: geel en blauw.
Aan wegen van zand en stenen.
Midden tussen grote groene heuvels.

En overall lopen bruine en zwarte kinderen.
In korte broek en op blote voeten.
Want het is héél warm in Afrika!

Ze zwaaien vrolijk naar elkaar...

Hartelijk welkom

Aan het einde van de middag
stopt de taxi bij het huis van Thandi.
De hele familie komt naar buiten.

Ze zijn blij met het bezoek van Thijs.
Dat kun je aan hun gezichten zien.
Ze lachen allemaal.

Ook hier staan ronde huizen.
Met een tuintje, kippen en kleine kuikentjes.
Twee nieuwsgierige hondjes kijken hem aan.

Thijs loopt naar haar toe.
Ze heeft zwarte vlechtjes met rode bandjes.
En een vrolijk bruin gezichtje.

“Hallo” zegt Thijs, “ik ben Thijs uit Nederland”.
“Hallo” zegt Thandi, “ik ben Thandi”.
Ze moeten er allebei om lachen.
In het midden van de familie staat een meisje.
Zij moet Thandi zijn, denkt Thijs.
Als hij uitstapt roept zij naar hem:
“Hoi, wat kom je doen?”

“Mag ik een nachtje komen logeren?”, vraagt Thijs.
“Dat lijkt me héél leuk”, zegt Thandi.

Thijs vindt het nú al gezellig!

Alles is anders

De moeder van Thandi vindt het goed.
Zij is een mevrouw met grijze haar
en hele lieve ogen.

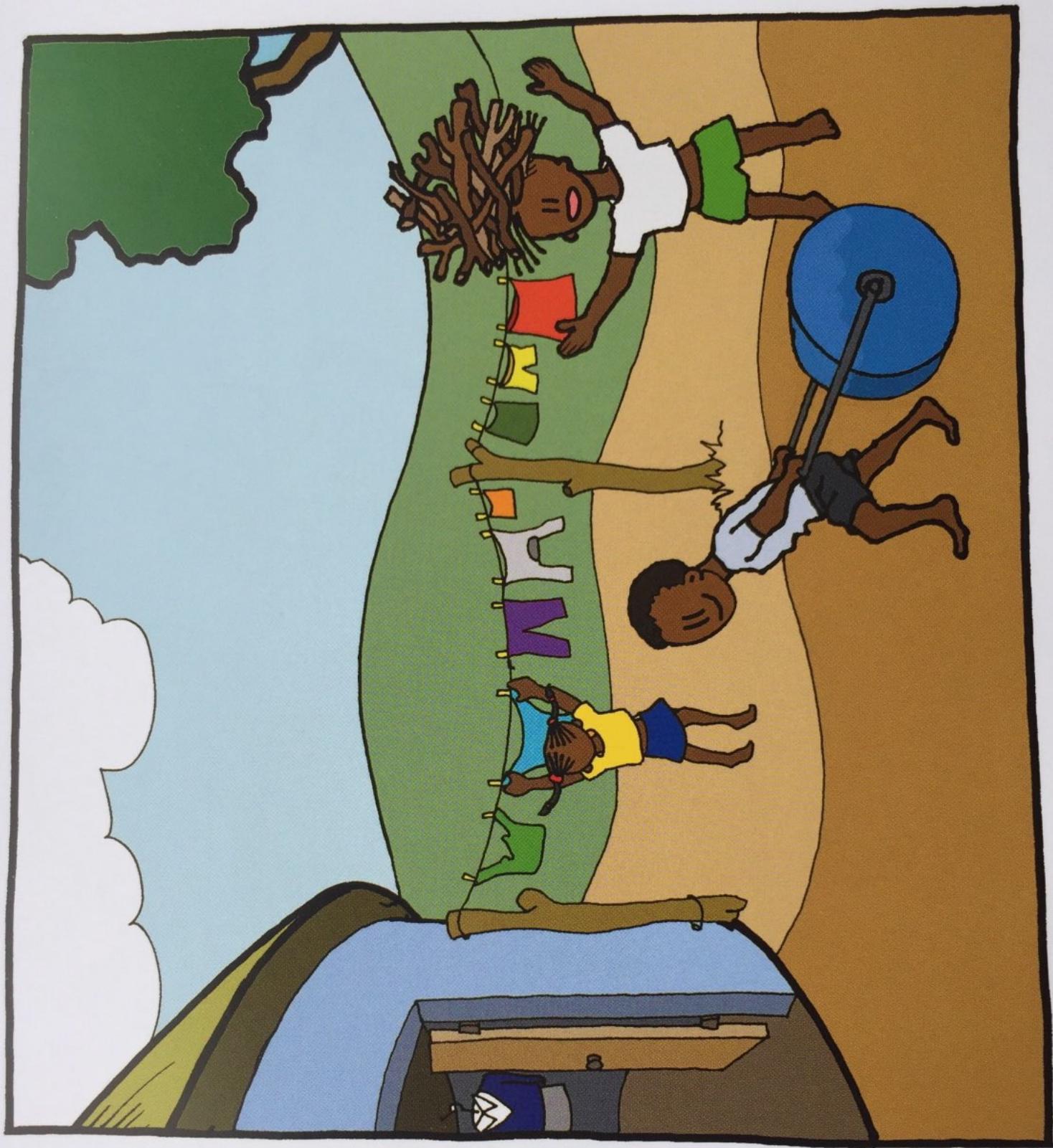
“Ik hoop dat je het hier leuk vindt”, zegt ze.
“Het is hier wel heel anders dan bij jou.”
Nou, dat heeft Thijs allang gezien.

“Zullen we gaan spelen?”, vraagt Thijs.
“Nee” zegt Thandi, “dat doen we straks.”
“Eerst gaan we mijn moeder helpen.”

Thandi gaat de was ophangen.
Haar broertje Thuba gaat water halen,
met een blauwe ton, die hij achter zich aan trekt.

Thandi legt uit dat ze geen kraan hebben.
Daarom moeten ze elke dag zelf water halen.
En er is ook geen magnetron of oven.
Koken doen ze daarom op een vuurtje!

Zusje Nezi verzamelt hout voor het vuurtje,
dat altijd naast het huisje brandt.
Daarop gaat moeder straks het eten koken.

ledeeren help mee

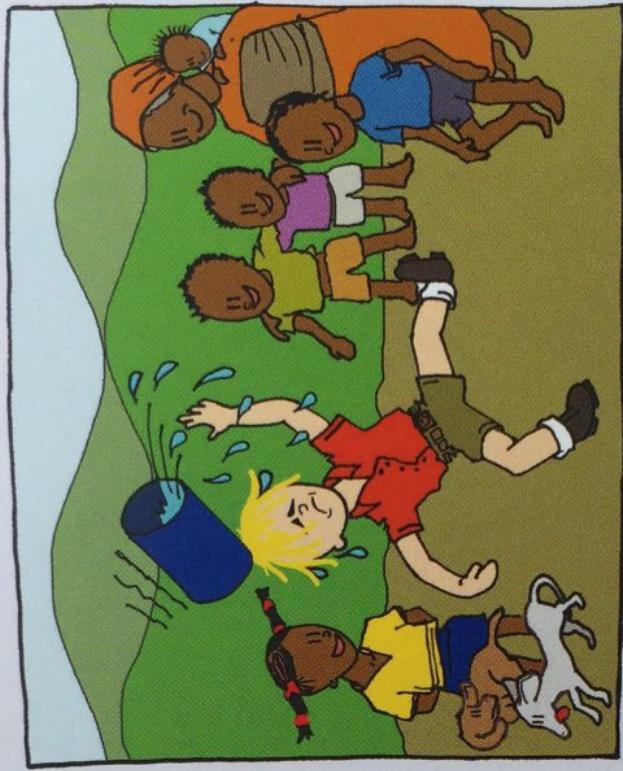
Het is eigenlijk heel gezellig:
ze helpen allemaal een beetje mee.
Maar ja, er moet ook veel gebeuren.

Weer ziet Thijs iets dat hij nog nooit heeft gezien.
De moeder draagt een baby op haar rug!
Lekker warm in een doek. De baby slaapt.

Thandi legt uit dat dat heel handig is.
De moeder kan zo goed op hem letten.
En de baby vindt het fijn.

Ook Thandi gaat mee om hout te halen.
Zij draagt het bovenop haar hoofd.
En zie je die twee zusjes van Thandi?

Zij dragen zelfs emmers met water op hun hoofd!
Thijs snapte niet hoe ze dat kunnen.
Maar ze lopen hand in hand en kletsen gezellig.

Thijs wil dat ook wel eens proberen.

Natuurlijk gaat dat mis: hij wordt helemaal nat.
Iedereen moet erg lachen.

Dan mag hij de moeder helpen in de tuin.
Ze plukken spinazie om straks op te eten.
Zo gaat dat hier: het eten komt uit eigen tuin.
En de baby op haar rug slaapt lekker door...

Verschillende kleurtjes

Als ze klaar zijn met helpen
gaat moeder eten koken op het vuur.
Dan mogen de kinderen spelen rond het huis.

Ze moeten er allebei erg om lachen.

“Ik vind chocoladekoekjes erg lekker”, zegt Thijs.
“En varkentjes zijn superleuk”, lacht Thandi.

Maar eerst willen de kinderen Thijs iets vragen.
Want zij zijn bruin en Thijs is wit.
Hoe kan dat nou? Of is die witte kleur soms verf?

“Jouw haar is net zo geel als stro”, zegt Thandi.
“En je bent zo wit als een klein varkentje.”
“Tsja”, zegt Thijs, “dat is altijd al zo geweest!”

Dan kijkt Thijs nog eens naar Thandi en zegt:
“Jouw velletje lijkt op chocoladekoekjes
en je haar lijkt op dropveters.”

Toch vertrouwen haar broertjes het niet helemaal.

Ze vegen met hun vingers nog snel even
over Thijs zijn gezicht.

Maar zijn witte kleur zit heel goed vast.
Het is écht geen verf.

Het is natuurlijk gewoon zijn velletje!
Thandi schatert het uit.

Spelen

Het wordt buiten al een beetje donker.
Thandi speelt met haar popje.
Dat heeft haar moeder pas gemaakt.

Een auto van ijzerdraad.

Met vier kurken als wielen.

En een ijzeren rondje waarmee hij echt kan sturen.

Een groene lap is het warme jasje.

Een gele sok het hoofd.

Met haar van zwarte draadjes.

En twee knopen zijn de ogen: blauw en rood.

Thijs holt er mee over de zandweg.

Hoe harder hij rent, hoe sneller de auto rijdt.

En hoe meer stofwolken er achter hem aan komen.

Als de zon half onder is, roept moeder hen.

Het eten is klaar!

Thandi en Thijs hebben al best honger.

Dat heeft haar moeder.
Ze zingt zachtjes voor haar kindje.
In een mooie taal die Thijs niet begrijpt.

En Thijs heeft geluk!

Hij mag spelen met de auto van de broertjes.
Die hebben ze zelf gemaakt.

Samen eten

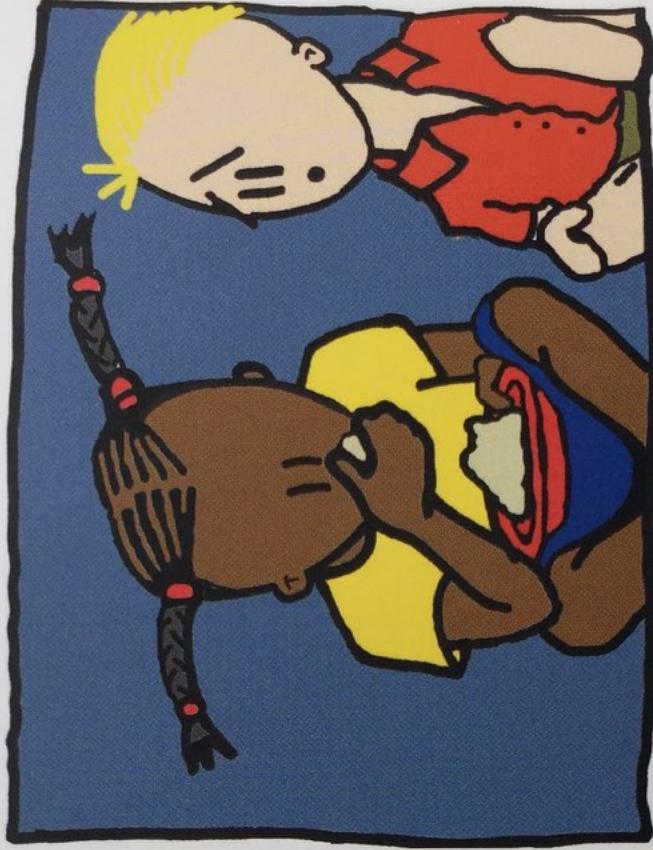
Moeder heeft warm water neergezet.
Bij de deur. Met wat zeep en een doekje.
Want ze moeten eerst hun handen goed wassen.

Dan gaan ze allemaal op de grond zitten.
Rond het warme vuurtje.
Met hun bordjes op schoot.

Er zijn geen tafels en geen stoelen.
En ook geen messen, geen lepels en geen vorken.
Thijs begrijpt er niks van.

Moeder schept op.
Dikke witte pap met groene spinazie.
En een lekker kippenpootje omdat Thijs er is!

Iedereen begint gelijk te eten.
Maar Thijs kan niet geloven wat hij ziet:
Iedereen eet met zijn handen!

Ze pakken het eten met hun vingers
en stoppen het voorzichtig in hun mond.
"Ja" zegt Thandi, "in Afrika zijn we dat zo gewend."

"Daarom wassen we altijd heel goed onze handen!"

Het kado

Na het eten zitten Thijs en Thandi buiten.
Het is al donker. Iedereen gaat naar bed.
Morgen moet Thijs alweer naar huis...

Thandi komt buiten bij hem zitten. Thijs zegt:
“Ik vind het héél fijn om jouw vriendje te zijn!”
Dan geeft hij haar zijn nieuwe vliegtuig.

Thijs is blij en een beetje verdrietig tegelijk.

Hij is blij met zijn nieuwe vriendinnetje.

En met alle nieuwe avonturen.

Maar Thijs zou nog wel een jaar willen blijven!

Hij vindt het jammer dat hij morgen weg moet.
Het is zo leuk bij Thandi en haar familie.
Ze zijn heel lief voor hem en hij leert veel.

Thandi is er héél blij mee. Wát een mooi kado!
Ze moet er zelfs een beetje van huilen...

Omdat het al heel donker is
kunnen we niet zo goed zien
of Thandi hem een knuffel en een kusje geeft.

Vast wel.

Afscheid nemen

Ze horen de taxi al aankomen.
Het is dezelfde aardige meneer.
Hij wacht geduldig totdat Thijs klaar is.

Afscheid nemen is niet leuk.

Vooral niet als je het zo fijn hebt gehad.

Ze zijn er allebei wat verdrietig van.

Thijs geeft alle kinderen een knuffel.
Hij bedankt de moeder met een kus.
En hij omhelst Thandi.
Ze moeten wel een beetje huilen.

Maar dan heeft Thandi een verrassing.

Zij haalt de auto van ijzerdraad tevoorschijn.

Thijs mag hem hebben en mee naar huis nemen!

Thijs weet dat ze de auto zelf hebben gemaakt.

En dat ze er elke dag heel veel mee spelen.

Wat lief dat ze hem toch aan Thijs geven!

Hij weet niet zo goed wat hij moet zeggen.

Dus doet de taxi-meneer de deur maar vast open.

Thijs gaat achterin zitten met zijn mooie auto!

Wat zullen zijn vriendjes in Nederland
die mooi vinden!

Terv~~g~~^z naar huis

De taxi vertrekt.

De hele familie zwaait Thijs uit.

De auto verandert in een stipje met stofwolken.

Nu Thijs alles herkent is het niet gek meer.

Het is natuurlijk anders dan thuis.

Maar hier hoort het zo. Hier is het gewoon.

Onderweg ziet Thijs weer veel kleine huisjes.

En lachende kinderen in korte broek.

Hij vindt het al heel gewoon.

Na uren rijden worden de huizen weer groter.

De wegen worden minder stoffig en hobbelpig.

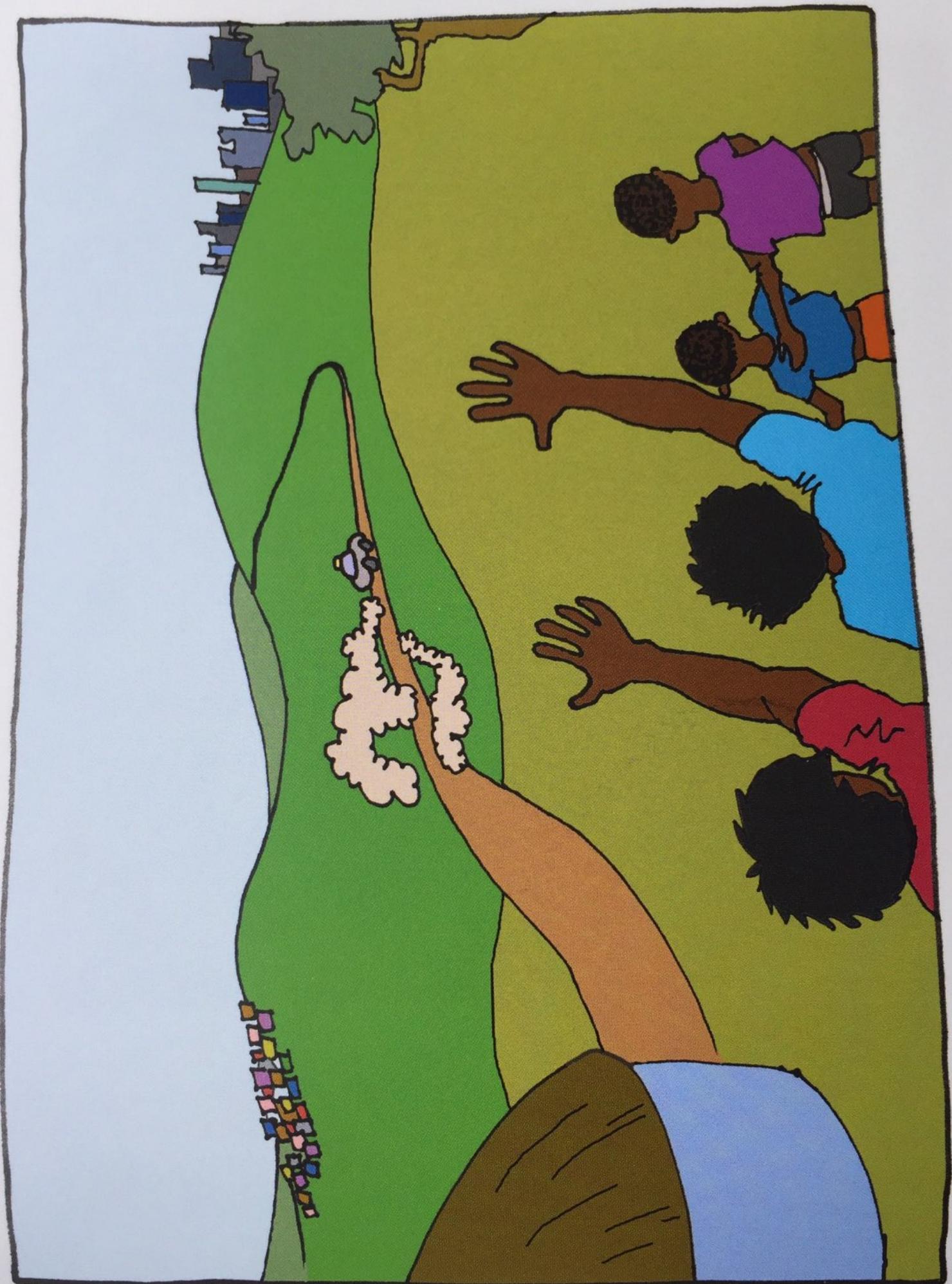
En er komen meer auto's op de weg.

Thijs zwaait naar alles en iedereen.

Hij herkent nu heel veel: de tuintjes, de kippen,
de baby'tjes op de rug van hun moeder...

Eindelijk komen ze weer bij het vliegtuig.

Het is net of het vliegtuig nu nóg groter is!

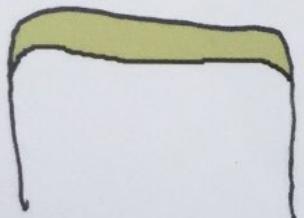
Moe

De blauwe mevrouw staat al op Thijs te wachten.
Ze vraagt of hij het fijn heeft gehad.
Thijs knikt ja, maar is te moe om veel te vertellen.

Als hij op zijn blauwe stoel zit,
valt hij gelijk in slaap.
Met zijn mooie auto op zijn schoot!

Thijs is te moe om te dromen.
De mevrouw duwt de stoel naar achteren.
Zo kan Thijs lekker slapen op weg naar huis.

Hij is zelfs te moe om televisie te kijken.
Hij hoort en ziet helemaal niets meer.
Thijs slaapt de hele reis!

Weer thuis

Op het vliegveld in Nederland
staan papa en mama al op hem te wachten.
Ze zijn blij dat Thijs er weer is.
En geven hem wel honderd knuffels.

Ook Thijs vindt het fijn om hen weer te zien.
Met één arm omhelst hij hen,
want onder zijn andere arm
houdt hij zijn auto van ijzerdraad stevig vast!

Onderweg vertelt Thijs aan één stuk door.
Hij heeft zóveel meegeemaakt!
Veel verhalen gaan over Thandi.

Mama moet lachen om wat Thijs vertelt.
En papa vindt de auto van ijzerdraad heel mooi.
Wat knap dat de kinderen die gemaakt hebben!
Thuis vraagt Thijs om een boterham met kaas.
En hij gaat lekker douchen, met veel zeep.
Want dat heeft hij wel een beetje gemist...
En dan? Gauw naar bed!

